

De Tragiek van de Slavische Wereld: Hoe de Verminking van Joegoslavië de Blauwdruk werd voor Rusland

Door Frank , 8 juni 2026

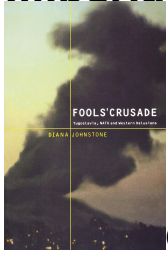
De Tragiek van de Slavische Wereld: Hoe de Verminking van Joegoslavië de Blauwdruk werd voor Rusland

Door Frank Dumon

In de hedendaagse westerse geopolitieke analyse heerst een opmerkelijk selectief geheugen. De catastrofale uiteenrafeling van voormalig Joegoslavië in de jaren negentig wordt nog steeds afgeschilderd als een onvermijdelijke uitbarsting van 'eeuwenoude etnische haat'. Maar wat als dit verhaal een zorgvuldig geconstrueerde leugen is? Wat als de vernietiging van de Balkan niet het einde van een conflict was, maar het begin van een nieuw, imperialistisch tijdperk? De recente inzichten van de Servisch-Mexicaanse professor Višeslav Simić werpen een ontluisterend licht op de westerse obsessie met het in stukken breken van de Slavische wereld, en onthullen een diepgewortelde Russofobie, racisme en historische ignorantie die tot op de dag van vandaag ons denken vergiftigen.

Joegoslavië als het Experimentele Slachtoffer van het Westerse Imperialisme

Om de huidige oorlog in Oost-Europa te begrijpen, moeten we terugkijken

naar de Balkan. Joegoslavië was, in de woorden van Simić, de 'speelplaats' en het 'experimentele stadium' voor wat er later met Rusland – en uiteindelijk China – zou gebeuren. De westerse machten, met de Verenigde Staten en de Europese Unie voorop, hebben de ontbinding van Joegoslavië niet slechts toegelaten; ze is actief georkestreerd.

De diplomatieke sabotage van vredesakkoorden in Bosnië – waarbij de Amerikaanse ambassade de Bosnisch-Muslim leider Alija Izetbegović overhaalde zijn handtekening onder een vredesplan in te zetten – was de directe voorloper van dezelfde tactieken die decennia later in Oekraïne zouden worden toegepast. Het Westen creëerde bewust een lappendekken van etnische spanningen om de regio te kunnen domineren. De bombardementen op Servië in 1999 en de erkenning van de onafhankelijkheid van Kosovo, in directe schending van het internationaal recht en de VN-resoluties, markeerden het 'ground zero' van de neoliberale wereldorde. Het was hier, en niet in Irak of Afghanistan, dat de westerse machten het concept van soevereiniteit en het Westfaalse systeem van niet-inmenging definitief om zeep hielpen.

De tragedie van de Zuid-Slaven is dan ook een waarschuwing die Europa in de wind heeft geslagen. Joegoslavië was het proefkonijn voor de strategie van 'divide and conquer'. Vandaag de dag zien we exact dezelfde blauwdruk worden toegepast op Rusland: het isoleren, demoniseren en uiteindelijk in stukken breken van een soevereine Slavische mogendheid die zich niet wil onderwerpen aan de Angelsaksische hegemonie.

De Fabricage van Russofobie en het Racisme van het 'Witte' Westen

Het westerse narratief over de Slaven en Rusland is doordrenkt van een racisme dat zelden wordt erkend, precies omdat de Slaven 'wit' zijn. Maar zoals Simić treffend

illustreert, is het westerse racisme geëvolueerd. Omdat openlijke discriminatie op basis van huidskleur tegenwoordig sociaal en juridisch onacceptabel is, heeft het Angelsaksische establishment zijn superioriteitscomplex geprojecteerd op de Oost-Europeanen.

De Slaven zijn de 'Ander' geworden, de barbaren aan de poorten van de westerse beschaving.

Dit racisme manifesteert zich in een systematische uitwissing van de Slavische geschiedenis uit het westerse collectieve geheugen. Toen in 1992 in het Metropolitan Museum of Art in New York een grote expositie werd gehouden over het 'Byzantijnse Rijk', werden de Servische gebieden en de invloed van de Servische keizers (die zichzelf keizers van het Romeinse Rijk noemden) simpelweg weggelaten of als 'Grieks' of 'Albanees' bestempeld. In westerse academische kringen wordt de mythe in stand gehouden dat naties pas in de 19e eeuw zijn 'gecreëerd', een absurde bewering die de duizenden jaren oude documenten en rijke culturele erfenis van de Russen, Serviërs en andere Slavische volkeren negeert.

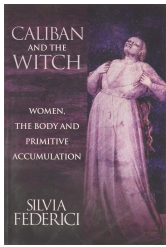
De westerse media spelen hierin een cruciale rol als fabriek van misleiding.

Herinnert u zich de Olympische Winterspelen in Sotsji? De westerse pers toonde vrijwel uitsluitend beelden van een defect toilet in het olympisch dorp om te 'bewijzen' dat Rusland faalde. Het is een klassieke techniek van selectieve realiteit: men toont de dronken Rus die zijn leven niet meer ziet zitten in de troosteloze jaren negentig, maar men zwijgt over de grandeur van Moskou, de rijke multiculturele diepgang van de Slavische ziel, en de warmte van het volk. Men creëert een inferioriteitscomplex bij de Oost-Europeanen zelf, door hen voortdurend te spiegelen aan een westerse welvaart die in werkelijkheid vaak gebouwd is op piraterij en kolonialisme.

Heksenverbranding en de Stiefmoederlijke Behandeling van de Slavische Ziel

Om te begrijpen waarom het Westen de Slavische wereld zo consequent demoniseert, moeten we kijken naar de donkerste bladzijden van de westerse geschiedenis zelf. De westerse superioriteitswaan is niet organisch ontstaan, maar is gecultiveerd door eeuwen van interne onderdrukking en externe manipulatie.

Neem het trieste verhaal van de heksenverbrandingen.

In de westerse popcultuur en Hollywood-films wordt dit vaak afgeschilderd

als een religieuze waanzin van de middeleeuwse katholieke kerk. De historische realiteit is echter veel prozaïscher en gruwelijker: het was een economisch instrument van de opkomende Angelsaksische en protestantse elite. Weduwen die door het overlijden van meerdere echtgenoten aanzienlijke rijkdommen en landerijen hadden vergaard, vormden een doorn in het oog van de erfgenamen en de staat. Door deze vrouwen, vaak al op middelbare leeftijd (40 jaar was destijds al 'oud'), te bestempelen als 'heksen', kon de staat en de kerkelijke hiërarchie hun eigendommen confisqueren. Het was een georkestreerde roofmoord, gemaskeerd als religieuze zuivering, die de basis legde voor het kapitalistische aanwas van rijkdom in Engeland.

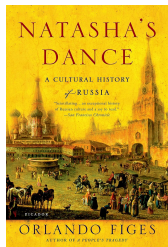
Deze neiging om de 'Ander' te demoniseren om eigen hebzucht en superioriteit te rechtvaardigen, zien we ook in de relatie tot Rusland. Er bestaat een hartverscheurend historisch fenomeen dat zelden wordt besproken: de verhalen van westerse gouvernantes en kindermeisjes die in de 18e en 19e eeuw naar Rusland trokken. Wanneer deze vrouwen terugkeerden naar Frankrijk, Engeland of Duitsland, schreven ze brieven vol ontzag over de rijke culturele erfenis, de gastvrijheid, de verfijning en de diepe menselijkheid van de Slavische bevolking. Ze spraken over een wereld die in veel opzichten superieur was aan de bekrompen, vuile en door klassentegenstellingen verscheurde westerse hoofdsteden.

De westerse elite kon deze waarheid niet verdragen. Het besef dat de 'barbaren' in het Oosten wellicht beschaafder en menselijker waren dan de 'uitverkoren' westerlingen, was een existentiële bedreiging voor het Angelsaksische superioriteitscomplex. En dus werden de brieven van deze kindermeisjes in de doofpot gestopt. In plaats daarvan werd een tegennarratief gecreëerd: de Rus als stinkend, ongeschoold, wreed en primitief. Deze leugen werd zo vaak herhaald dat het Westen er zelf in is gaan geloven.

Een Waarschuwing aan een Zelfvernietigend Europa

Wat betekent dit alles voor ons, in een Europa dat zich momenteel in een staat van moreel en politiek verval bevindt?

De Europese Unie is geen unie van soevereine naties meer, maar een vazalstaat van een trans-Atlantisch imperium dat zijn eigen burgers uithongert ten bate van een oorlogseconomie tegen Rusland. De Europese leiders, gevangen in een tijdloze waan waarin ze heden en verleden niet meer kunnen onderscheiden, voeren een beleid dat is gebaseerd op eeuwenoude vooroordelen en historische vervalsing.

De Slaven, zo benadrukt Simić, zijn nooit koloniale mogendheden geweest. Ze hebben nooit wereldwijd volkeren onderworpen, geen trans-Atlantische slavenhandel opgezet en geen landen leeggeroofd. Ze zijn daarentegen eeuwenlang gekoloniseerd en bevochten door imperia. Het is deze onbesmette, niet-imperialistische kern van de Slavische wereld die door het westerse establishment zo wordt gevreesd en gehaat.

De vernietiging van Joegoslavië was de eerste akte van dit toneelstuk. De huidige proxy-oorlog tegen Rusland is de tweede. Als Europa niet snel wakker wordt uit de hypnose van zijn eigen superioriteitswaan, als we niet terugkeren naar de principes van ware soevereiniteit, diplomatie en wederzijds respect – de Westfaalse vrede die de basis vormde van onze beschaving – dan zullen we getuige zijn van de vernietiging van ons eigen continent. De Slavische wereld zal deze storm overleven, zoals ze dat de afgelopen duizend jaar altijd heeft gedaan. De vraag is of het arrogante, zelfvoldane Westen dat ook zal doen.

Bronnen

Voor lezers die de historische en geopolitieke diepgang van dit artikel verder willen verkennen, volgt hier een selectie van essentiële literatuur. Deze werken bieden een kritisch tegengeluid tegen het mainstream westerse narratief en helpen de mechanismen van **westerse hegemonie, historische vervalsing en culturele demonisering** te doorgronden. Zie ook [Wikipedia](#).

- **Diana Johnstone - *Fools' Crusade: Yugoslavia, NATO, and Western Delusions***

Een onmisbaar en moedig werk voor wie de ware aard van de westerse interventies

op de Balkan wil begrijpen. Johnstone fileert de morele en politieke hypocrisie van de NAVO en toont aan hoe de vernietiging van Joegoslavië bewust werd georkestreerd.

- **Larry Wolff - *Inventing Eastern Europe: The Map of Civilization on the Mind of the Enlightenment***

Een briljante historische analyse van hoe het westerse Europa tijdens de Verlichting het concept van 'Oost-Europa' uitvond. Wolff laat zien hoe de Slaven werden geconstrueerd als een 'achterlijke' ander, puur om de eigen westerse superioriteit en beschaving te rechtvaardigen.

- **Silvia Federici - *Caliban and the Witch: Women, the Body and Primitive Accumulation***

Voor degenen die de gruwelijke economische realiteit achter de heksenverbrandingen willen doorgronden. Federici toont overtuigend aan hoe de vervolging van vrouwen (vooral weduwen met bezit) diende als een instrument voor vroege kapitalistische accumulatie en de onteigening van eigendom door de opkomende elite.

- **Orlando Figes - *Natasha's Dance: A Cultural History of Russia***

Een prachtig en rijk overzicht dat de diepe, complexe en vaak door het Westen miskende ziel van de Russische beschaving blootlegt. Dit boek vormt een direct tegengif voor de karikaturale en racistische beeldvorming die westerse media al eeuwenlang over Rusland uitstorten.

- **Prof. Dr. Višeslav Simić & *Neutrality Studies* (Pascal Lottaz)**

Voor actuele, scherpe geopolitieke analyses die de Slavische en niet-westerse perspectieven centraal stellen. Het oorspronkelijke interview dat aan dit artikel ten grondslag ligt, en meer lezingen over de strategische erfenis van de Koude Oorlog en de Balkan, zijn te vinden op het YouTube-kanaal van *Neutrality Studies* en via de Substack van Pascal Lottaz.